

**Wykonawcy
biorący udział w postępowaniu**

Dotyczy: postępowania o udzielenie zamówienia w trybie przetargu nieograniczonego objętego ustawą Prawo zamówień publicznych pn.: **Dostawa piasku podsadzkowego dla Oddziałów Polskiej Grupy Górniczej S.A. – nr grupy 142-3.**

Nr postępowania: 702600143

Zamawiający działając w oparciu o art. 524 Ustawy Prawo zamówień publicznych zawiadamia o otrzymaniu w dniu 09.03.2026 r. odwołania wniesionego przez n/w Wykonawcę:

DB Cargo Polska S.A.
ul. Wolności 337, 41-800 Zabrze

Zamawiający wzywa Wykonawców do przystąpienia do postępowania odwoławczego. Treść odwołania w załączeniu do niniejszego powiadomienia.

W imieniu Zamawiającego:
Z-ca Przewodniczącego Komisji Przetargowej

*Załącznik:
- treść odwołania*

Zabrze, 9 marca 2026 r.

**Prezes Krajowej Izby
Odwoławczej**
ul. Postępu 17A
02-676 Warszawa

Odwołujący: **DB Cargo Polska S.A.**
ul. Wolności 337, 41-800 Zabrze
KRS: 0000057814
NIP: PL6320000051
REGON: 272192684
numer telefonu: 609728877; 667651312
e-mail: surowce.market@deutschebahn.com
reprezentowany przez: Paweł Pucek – członek zarządu;
Michał Batko – członek zarządu

Zamawiający: **Polska Grupa Górnicza S.A.**
ul. Powstańców 30, 40 - 039 Katowice
KRS 0000709363,
NIP: 634-283-47-28,
REGON: 360615984
adres do doręczeń: j.w.
numer telefonu: 32 716 99 99
e-mail: clm.katowice@pgg.pl

ODWOŁANIE

od postanowień Specyfikacji Warunków Zamówienia (SWZ)

Działając imieniem DB Cargo Polska S.A. dalej jako: „Odwołujący”, na podstawie art. 505 ust. 1 i art. 513 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1320, dalej: „uPzp.”), składam odwołanie w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego sektorowego prowadzonym przez Polską Grupę Górniczą S.A. w trybie przetargu nieograniczonego pn. „Dostawa piasku podsadzkiowego dla Oddziałów Polskiej Grupy Górniczej S.A. – nr grupy 142-3.” Odwołanie jest wnoszone wobec treści Specyfikacji Warunków Zamówienia.

I. OZNACZENIE POSTĘPOWANIA

Niniejsze odwołanie dotyczy postępowania o udzielenie zamówienia publicznego sektorowego prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego pn.:

„Dostawa piasku podsadzkowego dla Oddziałów Polskiej Grupy Górniczej S.A. – nr grupy 142-3.”

Numer referencyjny: 702600143

Adres strony internetowej prowadzonego postępowania:

<https://www.pgg.pl/strefa-korporacyjna/dostawcy/profil-nabywcy/przetargi>

II. WNIESIENIE ODWOŁANIA W TERMINIE

Zgodnie z art. 515 ust. 1 pkt 1 lit. a) uPzp w przypadku zamówień, których wartość jest równa albo przekracza progi unijne odwołanie składa się w terminie 10 dni od dnia przekazania informacji o czynności zamawiającego stanowiącej podstawę jego wniesienia, jeżeli informacja została przekazana przy użyciu środków komunikacji elektronicznej. Specyfikacja Warunków Zamówienia została opublikowana w dniu 27 lutego 2026 r. Niniejsze odwołanie jest wnoszone z zachowaniem terminu określonego w ustawie Prawo zamówień publicznych.

III. INTERES ODWOŁUJĄCEGO W UZYSKANIU ZAMÓWIENIA

Odwołujący jest podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie wydobycia oraz dostaw kruszyw naturalnych, w tym piasku podsadzkowego, i jest zainteresowany udziałem w przedmiotowym postępowaniu.

Opis przedmiotu zamówienia zawarty w SWZ powoduje, że przygotowanie oferty przez Odwołującego w sposób zapewniający jej porównywalność z ofertami innych wykonawców staje się niemożliwe. Wynika to z przyjęcia jednostki objętościowej (m³) jako podstawy rozliczeń przy jednoczesnym uzależnieniu ceny ofertowej od deklarowanej przez wykonawcę gęstości nasypowej materiału.

Odwołujący dysponuje złożami piasku o rzeczywistej gęstości nasypowej charakterystycznej dla tego surowca, wynoszącej około 1,6 t/m³. W sytuacji gdy cena ofertowa jest kalkulowana w odniesieniu do jednostki objętościowej, wykonawcy

deklarujący gęstość nasypową zbliżoną do dolnej granicy dopuszczonej przez Zamawiającego uzyskują możliwość matematycznego obniżenia ceny jednostkowej.

W konsekwencji Odwołujący – deklarując rzeczywiste parametry surowca – znajduje się w gorszej pozycji konkurencyjnej. Powoduje to realne ryzyko utraty możliwości uzyskania zamówienia, nieosiągnięcia spodziewanego zysku z jego realizacji (szkoda w postaci utraconych korzyści), co materializuje jego interes we wniesieniu odwołania.

IV. ZAKRES ZASKARŻENIA

Odwołujący zaskarża następujące postanowienia Specyfikacji Warunków Zamówienia (SWZ) oraz jej załączników:

- Załącznik nr 1 do SWZ (Szczegółowy Opis Przedmiotu Zamówienia) – tabela „Opis przedmiotu zamówienia”, kolumna JM (jednostka miary): wskazanie jednostki m³ jako jednostki rozliczeniowej przy pozycji dotyczącej dostawy piasku podsadzkowego kl. I dla poszczególnych oddziałów;
- Projektowane postanowienia umowy (§ 4 ust. 9): zapis o jednorazowej dostawie nie mniejszej niż 15 m³ piasku.

V. ZARZUTY

Odwołujący zarzuca Zamawiającemu naruszenie następujących przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych:

1. **art. 99 ust. 1 i 4 w zw. z art. 16 pkt 1 uPzp** – poprzez sformułowanie opisu przedmiotu zamówienia w sposób naruszający zasady zachowania uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców, w szczególności poprzez przyjęcie jednostki miary m³ jako podstawy rozliczeń za dostawę piasku podsadzkowego przy jednoczesnym pozostawieniu wykonawcom dowolności w określeniu gęstości nasypowej oferowanego surowca, co umożliwia sztuczne, matematyczne zaniżanie ceny ofertowej i stawia wykonawców rzetelnie deklarujących rzeczywistą gęstość złoża w gorszej pozycji konkurencyjnej;
2. **art. 99 ust. 1 i 4 w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 uPzp** – poprzez sformułowanie opisu przedmiotu zamówienia w sposób nieprzejrzysty, uniemożliwiający obiektywne porównanie ofert i weryfikację faktycznie dostarczonej ilości towaru oraz sporządzenie opisu przedmiotu zamówienia w sposób wewnętrznie niespójny, polegający na jednoczesnym:

- określeniu parametrów technicznych materiału przy użyciu jednostki masy (gęstość nasypowa wyrażona w kg/dm^3 lub t/m^3),
- przyjęciu jednostki objętościowej (m^3) jako podstawy rozliczeń finansowych.

3. art. 99 ust. 1 i 4 w zw. z art. 16 pkt 3 uPzp – poprzez naruszenie zasady proporcjonalności wyrażające się w:

- a. przyjęciu konstrukcji rozliczenia zamówienia opartej na jednostce objętościowej (m^3) bez jednoczesnego wprowadzenia obiektywnego i jednolitego dla wszystkich wykonawców mechanizmu pomiaru ilości dostarczonego materiału, co powoduje, że wykonawcy rzetelnie wyceniający zamówienie w oparciu o rzeczywistą masę dostarczanego kruszywa ponoszą wyższe ryzyko kontraktowe niż wykonawcy, którzy zaoferują surowiec o niższej gęstości nasypowej – prowadząc do nierównego obciążenia ryzykiem wykonania zamówienia w zależności od przyjętej przez wykonawcę strategii ofertowej,
- b. przyjęcie jednostki objętościowej (m^3) jako podstawy rozliczeń finansowych w sposób nieadekwatny do utrwalonych standardów obrotu kruszywami, w którym powszechnie stosowaną i obiektywnie mierzalną jednostką rozliczeniową jest masa wyrażona w tonach, weryfikowana przy użyciu zalegalizowanych wag samochodowych – co oznacza, że przyjęte rozwiązanie jest nieproporcjonalne do przedmiotu zamówienia już z uwagi na samą specyfikę branży, niezależnie od skutków konkurencyjnych opisanych w zarzucie 1;

4. art. 99 ust. 1 i 4 w zw. z art. 17 ust. 1 uPzp (zasada uzyskiwania najlepszych efektów zamówienia) – poprzez skonstruowanie opisu przedmiotu zamówienia w sposób, który wyklucza możliwość wyboru oferty rzeczywiście najkorzystniejszej w rozumieniu art. 17 ust. 1 uPzp, tj. zapewniającej najlepszy stosunek jakości do ceny – gdyż przyjęta jednostka rozliczeniowa (m^3) premiuje wykonawców oferujących surowiec o niższej gęstości nasypowej kosztem wykonawców oferujących surowiec o wyższej jakości parametrycznej, co strukturalnie wyklucza osiągnięcie najlepszego efektu zamówienia w stosunku do poniesionych nakładów;

5. art. 239 ust. 2 w zw. z art. 16 pkt 1 uPzp (wybór najkorzystniejszej oferty) – poprzez stworzenie mechanizmu oceny ofert pozwalającego na manipulowanie ceną ofertową bez rzeczywistego odzwierciedlenia kosztów wykonania zamówienia.

VI. ŻADANIA

W świetle podnoszonych zarzutów Odwołujący wnosi o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu dokonania następujących zmian w SWZ:

Zmianę jednostki rozliczeniowej przedmiotu zamówienia z metrów sześciennych (m^3) na tony (t) we wszystkich miejscach SWZ, w których odwołuje się ona do ilości piasku podsadzkowego, w szczególności:

- w tabeli „Opis przedmiotu zamówienia” w kolumnie JM – zmianę m^3 na t;
- w § 4 ust. 9 projektowanych postanowień umowy – zmianę sformułowania „nie mniej niż 15 m^3 ” na „nie mniej niż [odpowiednia wartość w tonach]”.

Odwołujący wnosi o zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kosztów postępowania odwoławczego.

VII. UZASADNIENIE

1. Stan faktyczny

Zamawiający prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem jest dostawa piasku podsadzkowego klasy I. W SWZ oraz jej załącznikach Zamawiający jako jednostkę rozliczeniową przyjął metr sześcienny (m^3), jednocześnie wymagając, aby gęstość nasypowa dostarczonego piasku wynosiła co najmniej $1,3 \text{ kg/dm}^3$ (tj. $1,3 \text{ t/m}^3$), powołując się na normę PN-93/G-11010.

W dokumentacji – Specyfikacji Warunków Zamówienia znajdują się następujące miejsca, w których wskazano jednostkę m^3 jako jednostkę miary (rozliczeniową) oraz określono wymaganą gęstość nasypową piasku:

- Załącznik nr 1 do SWZ (Szczegółowy Opis Przedmiotu Zamówienia):
 - W tabeli „Opis przedmiotu zamówienia”, w kolumnie JM (jednostka miary), przy pozycji dotyczącej dostawy piasku podsadzkowego kl. I dla poszczególnych oddziałów, widnieje jednostka m^3 .
 - W sekcji „Wymagania prawne oraz wymagane parametry techniczno - użytkowe”, w punkcie 4, określono, że gęstość nasypowa piasku musi wynosić co najmniej $1,3 \text{ [kg/dm}^3]$.
- Załącznik nr 3 do SWZ (Wykaz parametrów techniczno – użytkowych):
 - W tabeli „Parametry techniczno – użytkowe oferowanego przedmiotu zamówienia”, pod liczbą porządkową 4, wskazano parametr „Gęstość nasypowa” z wymogiem Zamawiającego określonym jako $\geq 1,3 \text{ [kg/dm}^3]$.

- Projektowane postanowienia umowy (§ 4 ust. 9):
 - W tym fragmencie dokumentacji wskazano, że jednorazowa dostawa powinna wynosić nie mniej niż 15 m³ piasku.

Takie ukształtowanie dokumentacji postępowania powoduje, że cena ofertowa jest w praktyce uzależniona od deklarowanej przez wykonawcę gęstości nasypowej materiału.

1. Odesłanie do normy PN-93/G-11010

Zamawiający powołuje się na normę PN-93/G-11010. Należy jednak wskazać, że norma ta nie odnosi się wyłącznie do piasku, lecz do szerokiej kategorii materiałów stosowanych w podsadźce hydraulicznej, obejmujących między innymi piasek, żwir, żużle, skalę płoną czy odpady przemysłowe. Wskazany w normie poziom 1,3 t/m³ stanowi jedynie minimalny próg dopuszczalności materiału, a nie wartość charakterystyczną dla piasku.

Dowód:

- norma PN-93/G-11010

Opracowania naukowe dotyczące zagadnień związanych z piaskiem podsadzkowym określają gęstość nasypową w przedziale 1,5-1,67 t/m³.

W artykule naukowym pn.: „Materiały podsadzkowe do zabiegów hydraulicznego szczelinowania złóż niekonwencjonalnych” M. Masłowski, wskazano, że gęstość nasypowa stosowanych podsadzek kwarcowych wynosi ok. 1,50 t/m³ (strona 4 artykułu, strona 78 czasopisma).

Zgodnie z rozprawą doktorską na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie pn.: „Analiza możliwości wykorzystania odpadów z termicznego przekształcania komunalnych odpadów ściekowych” J. Pietrzyk, gęstość nasypowa piasku o uziarnieniu 0-2 mm wynosi 1,67 t/m³ (str. 65 opracowania).

Odwołujący załącza ww. opracowania do niniejszego odwołania.

Dowód:

- artykuł naukowy pn.: „Materiały podsadzkowe do zabiegów hydraulicznego szczelinowania złóż niekonwencjonalnych” M. Masłowski, NAFTA-GAZ, ROK LXX, Nr 2 / 2014

- rozprawa doktorska „Analiza możliwości wykorzystania odpadów z termicznego przekształcania komunalnych odpadów ściekowych” J. Pietrzyk

Na podstawie przywołanych wyżej źródeł naukowych, jak również bazując na kilkudziesięcioletnim doświadczeniu w zakresie eksploatacji i badań piasku podsadzkowego Odwołujący wskazuje, że gęstość nasypowa piasku podsadzkowego zawiera się w przedziale 1,5-1,7 t/m³. Uzyskanie gęstości nasypowej zbliżonej do 1,3 t/m³ dotyczy wyłącznie innych, poza piaskiem, materiałów podsadzkowych wskazanych w normie PN-93/G-11010.

Przyjęcie dolnej wartości dopuszczalnej jako podstawy kalkulacji ceny w jednostkach objętościowych prowadzi do sytuacji, w której wykonawcy mogą deklarować parametry zbliżone do dolnej granicy dopuszczalnej, co umożliwia matematyczne obniżenie ceny ofertowej. Przy czym w ocenie Odwołującego osiągnięcie dolnej granicy nie jest możliwe bez ingerencji w substancję towaru np. poprzez jego wymieszanie z popiołem lub innym lżejszym kruszywem.

2. Przyjęta jednostka miary

Wybór metra sześciennego (m³) jako jednostki rozliczeniowej jest nieadekwatny do specyfiki obrotu kruszywami, a w szczególności piaskiem podsadzkowym. Jedynym obiektywnym, mierzalnym i powszechnie stosowanym parametrem w obrocie kruszywami jest masa, wyrażona w tonach (t), mierzona na zalegalizowanych przemysłowych wagach samochodowych co pozwala na jednoznaczne ustalenie rzeczywistej ilości dostarczonego surowca.

Wszelkie dokumenty towarzyszące dostawie – parametry transportowe, dokumenty wydania materiału (WZ), listy przewozowe oraz ograniczenia wynikające z dopuszczalnej masy całkowitej pojazdów są określane wyłącznie w jednostkach masy. Odwołujący w załączeniu do odwołania przedkłada przykładowe dokumenty WZ stosowane u innych kontrahentów, z których w sposób jednoznaczny wynika użycie jednostki tona, a nie metr sześcienny. Dokumenty zostały zanonimizowane o nazwy kontrahentów.

Dowód:

- dowody dostawy z dnia 25.02. x 4
- dowody dostawy z dnia 19 i 20.02 x 5

Jedynym kontrahentem Odwołującego, posługującym się metrem sześciennym jako jednostką rozliczeniową jest Zamawiający. Pozostali kontrahenci wymagają rozliczenia w tonach.

Rozliczanie dostaw w jednostkach objętościowych powoduje brak możliwości rzetelnej weryfikacji ilości materiału przez Zamawiającego. Parametr gęstości nasypowej może bowiem ulegać zmianom w zależności od wilgotności, sposobu transportu, załadunku czy zagęszczenia materiału.

W konsekwencji przyjęcie metra sześciennego jako jednostki rozliczeniowej prowadzi do sytuacji, w której Zamawiający nie dysponuje obiektywnym narzędziem weryfikacji ilości dostarczonego materiału i w istocie dokonuje zapłaty za teoretyczną objętość materiału wynikającą z przyjętych założeń, a nie za rzeczywistą ilość dostarczonego surowca.

Ponadto Dopuszczalna Masa Całkowita (DMC) pojazdów, regulowana przepisami ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (t.j. Dz.U. 2024 poz. 1251 ze zm.), określona jest w jednostkach masy (kg i tonach). Rozliczenie w metrach sześciennych pozostaje zatem w sprzeczności z powszechnie obowiązującymi regulacjami transportowymi.

3. Analiza wpływu gęstości nasypowej na cenę ofertową

Przy założeniu gęstości nasypowej wynoszącej 1,7 t/m³. Zamawiający otrzymuje 1,7 t piasku w 1 m³, natomiast przy założeniu gęstości nasypowej 1,3 t/m³, Zamawiający otrzymuje tylko 1,3 t piasku w 1 m³. Zniżenie wartości gęstości nasypowej może, więc negatywnie wpłynąć na wydatkowanie środków przez Zamawiającego, gdyż otrzymuje on mniej piasku w jednostce objętości. Wyższa gęstość nasypowa oznacza natomiast, że w każdym metrze sześciennym dostarczanego towaru znajduje się większa masa (więcej kilogramów) piasku.

Przyjęcie przez Zamawiającego metra sześciennego (m³) jako jednostki rozliczeniowej, przy jednoczesnym dopuszczeniu szerokiego zakresu gęstości nasypowej materiału, prowadzi do powstania istotnych różnic w sposobie kalkulacji ceny ofertowej przez wykonawców.

W przypadku przyjęcia rozliczenia w jednostkach objętościowych cena ofertowa za 1 m³ materiału jest bezpośrednio zależna od przyjętej przez wykonawcę wartości gęstości nasypowej.

Dla zobrazowania tego mechanizmu można przyjąć przykładowe założenie, że rzeczywisty koszt wydobycia i dostawy materiału wynosi 100 zł za tonę.

W takiej sytuacji cena za 1 m³ materiału będzie wynosiła:

przy gęstości 1,3 t/m³

$$1,3 \times 100 \text{ zł} = 130 \text{ zł za m}^3$$

przy gęstości 1,5 t/m³

$$1,5 \times 100 \text{ zł} = 150 \text{ zł za m}^3$$

przy gęstości 1,7 t/m³

$$1,7 \times 100 \text{ zł} = 170 \text{ zł za m}^3$$

Przyjmując stały koszt wydobycia i transportu za tonę, rzeczywisty koszt dostarczenia jednego metra sześciennego rośnie wraz ze wzrostem gęstości materiału. Wynika to z faktu, że w 1 m³ gęstszego piasku mieści się więcej ton towaru.

Oznacza to, że wykonawca deklarujący gęstość nasypową 1,3 t/m³ może zaoferować cenę o około 24% niższą niż wykonawca, który deklaruje gęstość 1,7 t/m³, mimo że rzeczywisty koszt dostarczenia jednej tony materiału pozostaje identyczny.

W efekcie wykonawcy mogą uzyskać istotną przewagę konkurencyjną nie poprzez zaoferowanie korzystniejszych warunków ekonomicznych realizacji zamówienia, lecz poprzez przyjęcie korzystniejszego – z punktu widzenia matematycznego – parametru gęstości nasypowej, który jak wskazano wcześniej dla piasku podsadzkowego jest niemożliwy do osiągnięcia.

4. Naruszenie zasady zachowania uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców

W wyroku z dnia 11 grudnia 2017 r., KIO 2478/17, Krajowa Izba Odwoławcza wskazała: *„Należy przy tym zauważyć, że obowiązek zachowania uczciwej konkurencji nie wyłącza uprawnienia zamawiającego, do uzyskania świadczenia zgodnego z jego uzasadnionymi oczekiwaniami. Konieczność zapewnienia uczciwej konkurencji nie obliguje zatem zamawiającego do nabywania dostaw, usług lub robót, które nie będą odpowiadać jego uzasadnionym potrzebom. Jednakże podkreślić należy, że potrzeby te muszą być realne, niezbędne dla osiągnięcia założonego przez zamawiającego celu, nie dające się uzyskać w żaden inny sposób. Tym samym nie jest dopuszczalna sytuacja, w której zamawiający opisuje przedmiot zamówienia ograniczając w istotny sposób konkurencję, podczas gdy inny niż opisany w siwz sposób wykonania tegoż zamówienia pozwoliłby mu uzyskać ten sam efekt, a jednocześnie większa ilość wykonawców uzyskałaby dostęp do zamówienia. W takiej sytuacji bowiem nie mamy do czynienia z rzeczywiście uzasadnionymi potrzebami zamawiającego, a co za tym idzie – ograniczenie konkurencji polegające na uniemożliwieniu złożenia oferty wykonawcom obiektywnie zdolnym do wykonania zamówienia, również nie jest uzasadnione.”*

Z kolei w wyroku z dnia 6 maja 2024 r., KIO 1241/24, Izba podkreśliła, że: „Zachowanie uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców nakazuje zamawiającemu taki sposób określenia poszczególnych elementów przygotowywanego postępowania, który stanowić będzie złoty środek pomiędzy rzeczywistymi potrzebami zamawiającego a wprowadzanymi ograniczeniami dostępu do zamówienia, ze względu na postawione wymogi odnoszące się zarówno do sposobu wykonania danego zamówienia, jak i niezbędnego poziomu weryfikacji wykonawcy, który da gwarancję jego należytego wykonania.”

Zamawiający winien zapewnić obiektywną ocenę złożonych ofert w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego opartą na wiarygodnych i weryfikowalnych treściach zawartych w ofertach. Zamawiający nie powinien opisywać swoich wymogów w sposób odmienny od zasad przyjętych w obrocie, gdy nie jest to niezbędne dla osiągnięcia celów realizacji zamówienia.

Naruszenie zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców może odnosić się właściwie do każdego elementu postępowania, wszędzie tam, gdzie następuje różnicowanie szans wykonawców nie tylko w możliwości uzyskania zamówienia, lecz również w możliwości złożenia korzystniejszej oferty. Należy pamiętać, że zamawiający powinien traktować wszystkich wykonawców na równych zasadach, wymagając realizacji zamówienia według tych samych reguł bez różnicowania ich sytuacji.

Przyjęcie jednostki m³ przy jednoczesnym wymaganiu gęstości nasypowej jedynie „co najmniej” 1,3 t/m³ tworzy mechanizm umożliwiający sztuczne obniżenie ceny ofertowej. Wykonawca, który do oferty dołączy wyniki badań próbki o gęstości zbliżonej do dolnego progu (1,3 t/m³), zaoferuje matematycznie niższą cenę za metr sześcienny, mimo że rzeczywista gęstość nasypowa piasku podsadzkowego mieści się w przedziale 1,5–1,7 t/m³. W konsekwencji:

- kryterium ceny przestaje pełnić funkcję obiektywnego narzędzia oceny ofert;
- wykonawca rzetelnie deklarujący rzeczywistą gęstość swojego złoża (1,5–1,7 t/m³) jest stawiany w gorszej pozycji konkurencyjnej bez uzasadnienia merytorycznego.

Zamawiający, konstruując opis przedmiotu zamówienia w ww. sposób doprowadza do sytuacji, w której wykonawcy konkurują nie rzeczywistą ceną dostawy materiału, lecz przyjętym w ofercie parametrem technologicznym, który w praktyce może podlegać znacznym wahaniom wynikającym z właściwości złoża, wilgotności materiału czy sposobu jego załadunku i transportu, przy czym nigdy nie zbliży się do dolnego progu. Tym samym kryterium ceny przestaje spełniać funkcję obiektywnego narzędzia wyboru oferty najkorzystniejszej ekonomicznie.

W konsekwencji przyjęty przez Zamawiającego sposób opisu i rozliczenia przedmiotu zamówienia prowadzi do zróżnicowania sytuacji wykonawców nie tylko w możliwości uzyskania zamówienia, lecz także w możliwości złożenia oferty bardziej konkurencyjnej cenowo. Wykonawcy dysponujący złożami o wyższej, naturalnej gęstości nasypowej materiału – a więc oferujący materiał o rzeczywistych parametrach typowych dla piasku podsadzkowego – znajdują się w gorszej pozycji konkurencyjnej wobec podmiotów deklarujących niższe wartości tego parametru. Różnicowanie to nie wynika z rzeczywistych kosztów realizacji zamówienia, lecz wyłącznie z przyjętej przez Zamawiającego konstrukcji opisu przedmiotu zamówienia.

Zamawiający nie wykazał, aby zastosowanie jednostki objętościowej było niezbędne dla osiągnięcia celu zamówienia ani aby tylko taki sposób rozliczenia pozwalał na realizację jego uzasadnionych potrzeb. Przeciwnie – zastosowanie jednostki masy (t) pozwalałoby osiągnąć ten sam efekt gospodarczy i technologiczny przy jednoczesnym zapewnieniu porównywalności ofert oraz możliwości rzeczywistej kontroli ilości dostarczonego materiału.

W świetle powyższego należy uznać, że przyjęty w dokumentacji postępowania sposób określenia jednostki rozliczeniowej oraz powiązania jej z parametrem gęstości nasypowej prowadzi do nieuzasadnionego ograniczenia uczciwej konkurencji oraz narusza zasadę równego traktowania wykonawców, gdyż różnicuje ich sytuację w sposób niezwiązany z rzeczywistą zdolnością do wykonania zamówienia ani z ekonomiczną efektywnością oferowanego świadczenia.

5. Naruszenie zasady przejrzystości postępowania

Zamawiający prowadzi postępowanie przejrzyste, jeżeli poprawnie opisuje przedmiot zamówienia zgodnie z wytycznymi art. 99 ust. 1 uPzp, czyli w sposób jednoznaczny i wyczerpujący, za pomocą dostatecznie dokładnych i zrozumiałych określeń, względniając wymagania i okoliczności mogące mieć wpływ na sporządzenie oferty.

W realiach niniejszego postępowania wskazany standard nie został zachowany. Przyjęcie przez Zamawiającego jednostki rozliczeniowej w metrach sześciennych (m³), przy jednoczesnym odwołaniu się do parametrów technicznych określonych w jednostkach masy, powoduje, że opis przedmiotu zamówienia nie zapewnia wykonawcom jednolitej i jednoznacznej podstawy kalkulacji ceny ofertowej.

Opis przedmiotu zamówienia powinien umożliwiać wykonawcom sporządzenie ofert w oparciu o identyczne założenia kalkulacyjne oraz prowadzić do uzyskania ofert, które mogą

zostać ze sobą w sposób rzeczywisty porównane. Tymczasem w niniejszym postępowaniu konstrukcja dokumentacji powoduje, że wykonawcy zmuszeni są do samodzielnego przyjęcia określonych założeń dotyczących przeliczenia parametrów technicznych materiału na jednostkę rozliczeniową stosowaną przez Zamawiającego. W rezultacie oferty mogą być sporządzane przy zastosowaniu odmiennych metod kalkulacji, mimo że formalnie odnoszą się do tego samego przedmiotu zamówienia.

Prowadzi to do sytuacji, w której Zamawiający porównuje ceny ofertowe obliczone w oparciu o różne założenia techniczne i kalkulacyjne. Brak jednolitego, obiektywnego punktu odniesienia powoduje, że cena ofertowa przestaje odzwierciedlać w sposób bezpośredni koszt dostawy określonej ilości materiału, a tym samym traci walor porównywalności pomiędzy poszczególnymi ofertami.

W konsekwencji przyjęty sposób opisu przedmiotu zamówienia nie zapewnia realizacji zasady przejrzystości postępowania. Zamawiający, zamiast stworzyć jednolite warunki kalkulacji ceny, przeniósł na wykonawców ciężar przyjęcia indywidualnych założeń przeliczeniowych, co w praktyce uniemożliwia rzeczywiste zestawienie ofert na równych zasadach.

6. Naruszenie zasady proporcjonalności

Zamawiający ma obowiązek przestrzegać szeroko pojętej zasady proporcjonalności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, tj. we wszelkich opisach i wymogach stawianych wykonawcom zamawiający powinien określać je tylko na takim minimalnym poziomie, jaki jest niezbędny do osiągnięcia założonego celu.

Zasada ta przejawia się na niemal wszystkich etapach związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem postępowania o udzielenie zamówienia i wskazuje na konieczność korzystania przez zamawiającego z takich środków, które muszą być odpowiednie do zamierzonego celu, tj. takie, przy pomocy których ten cel da się osiągnąć, właściwe dla danego celu; niezbędne, czyli takie, których nie sposób osiągnąć lepiej za pomocą innego środka, najwłaściwsze do osiągnięcia zamierzonego celu oraz takie, które w najmniejszym stopniu ograniczają interesy i prawa wykonawców. Jak często wskazuje się w piśmiennictwie przedmiotu, w celu wykazania zgodności z komentowaną zasadą, powinien zostać przeprowadzony dwustopniowy test, na który składają się test adekwatności oraz test niezbędności. W zakresie przeprowadzenia testu adekwatności badaniu podlega, czy planowane przez podmiot działanie jest odpowiednie do uzyskania założonego przezeń celu, podczas gdy test konieczności polega na ocenie, czy wybrane działanie nie wykracza ponad to, co jest konieczne do realizacji założonego celu. W przypadku testu konieczności odbywa

się to poprzez porównanie planowanego działania z innymi możliwymi rozwiązaniami (A. Wiktorowski [w:] A. Gawrońska-Baran, E. Wiktorowska, P. Wójcik, A. Wiktorowski, Prawo zamówień publicznych. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2025, art. 16.).

W realiach niniejszego postępowania sposób określenia jednostki rozliczeniowej przedmiotu zamówienia nie spełnia wskazanego standardu proporcjonalności.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że zastosowany przez Zamawiającego mechanizm rozliczania dostaw w jednostkach objętościowych nie pozostaje w oczywistym i bezpośrednim związku z celem zamówienia, którym jest zapewnienie dostaw określonej ilości materiału podszkawkowego o wymaganych parametrach technicznych. Z punktu widzenia osiągnięcia tego celu kluczowe znaczenie ma bowiem rzeczywista ilość materiału przekazywana Zamawiającemu, a nie jego objętość deklarowana w oderwaniu od innych parametrów fizycznych. Tym samym przyjęte rozwiązanie nie jest środkiem oczywiście adekwatnym do realizacji zamierzonego celu gospodarczego zamówienia.

Jednocześnie należy wskazać, że Zamawiający dysponuje rozwiązaniem znacznie prostszym i powszechnie stosowanym w obrocie gospodarczym, które pozwala osiągnąć ten sam efekt przy mniejszej ingerencji w sytuację wykonawców oraz przy zachowaniu pełnej przejrzystości rozliczeń. Określenie jednostki rozliczeniowej w tonach pozwala bowiem na jednoznaczne ustalenie ilości dostarczonego materiału przy wykorzystaniu standardowych i obiektywnych metod pomiaru, a tym samym eliminuje konieczność przyjmowania przez wykonawców dodatkowych założeń technicznych na etapie sporządzania oferty.

W tym kontekście należy uznać, że zastosowany przez Zamawiającego sposób określenia jednostki rozliczeniowej wykracza poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia celu zamówienia. Nie tylko nie przynosi on Zamawiającemu żadnej dodatkowej wartości z punktu widzenia realizacji świadczenia, lecz jednocześnie wprowadza dodatkowy element niepewności w procesie kalkulacji ofert oraz weryfikacji ich treści.

Szczególnie istotne jest przy tym to, że przyjęty model rozliczeń nie zapewnia Zamawiającemu realnej możliwości kontroli ilości świadczenia realizowanego przez wykonawcę. W przypadku materiałów sypkich objętość dostawy nie stanowi bowiem parametru łatwego do zweryfikowania w sposób obiektywny i powtarzalny w warunkach odbioru dostawy. W praktyce Zamawiający nie dysponuje narzędziem pozwalającym na precyzyjne ustalenie, czy deklarowana liczba metrów sześciennych odpowiada rzeczywistej ilości materiału dostarczonego w ramach danej partii.

Oznacza to, że przyjęta konstrukcja rozliczenia stwarza ryzyko powstania sytuacji, w której Zamawiający dokonywać będzie zapłaty za jednostki objętościowe, które nie znajdują pełnego odzwierciedlenia w faktycznej ilości dostarczonego materiału. Ryzyko takie pozostaje w sprzeczności z zasadą racjonalnego i efektywnego wydatkowania środków publicznych oraz wskazuje, że zastosowane rozwiązanie nie tylko nie jest konieczne dla realizacji celu zamówienia, lecz dodatkowo osłabia mechanizmy kontrolne po stronie Zamawiającego.

W konsekwencji przyjęty sposób określenia jednostki rozliczeniowej nie spełnia testu konieczności w rozumieniu zasady proporcjonalności. Cel zamówienia może zostać bowiem osiągnięty w sposób równie skuteczny przy zastosowaniu rozwiązania prostszego, powszechnie stosowanego w obrocie gospodarczym oraz zapewniającego Zamawiającemu rzeczywistą możliwość kontroli ilości realizowanego świadczenia. Wprowadzenie odmiennego mechanizmu, który nie jest niezbędny do realizacji zamówienia, prowadzi zatem do nieuzasadnionego komplikowania zasad realizacji świadczenia i pozostaje sprzeczne z wymogiem stosowania przez Zamawiającego środków najmniej ograniczających konkurencję oraz zapewniających prawidłowe gospodarowanie środkami publicznymi.

7. Podsumowanie zarzutu naruszenia art. 99 ust. 1 i 4 uPzp w kontekście ww. zasad

Sporządzenie opisu przedmiotu zamówienia stanowi jedną z najistotniejszych czynności zamawiającego, poprzedzających wszczęcie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, która determinuje cały jego przebieg i wywiera wpływ na jego wynik. Dlatego też zamawiający winien dokonać tej czynności z poszanowaniem wyrażonej w art. 16 uPzp zasady, nakładającej obowiązek przygotowania i przeprowadzenia postępowania w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców.

Co istotne, po stronie wykonawcy wystarczy jedynie uprawdopodobnienie, że opis przedmiotu zamówienia mógłby utrudniać uczciwą konkurencję (zob. wyroki KIO: z 24.04.2009 r., KIO/UZP 466/09, KIO/UZP 486/09; z 26.08.2011 r., KIO 1734/11.). Zaistnienie co najmniej możliwości utrudniania uczciwej konkurencji przez zastosowanie określonych zapisów w opisie przedmiotu zamówienia jest wystarczające do uznania, że przepisy art. 99 ust. 4 i art. 16 pkt 1 uPzp zostały naruszone (por. wyrok KIO z 26.04.2011 r., KIO 752/11).

W wyroku z dnia 24 marca 2023 r. KIO 603/23, Izba potwierdziła ww. stanowisko: „*Dla wykazania naruszenia art. 99 ust. 4 p.z.p. wystarczające jest uprawdopodobnienie*

możliwości wystąpienia zakłócenia uczciwej konkurencji, a nie jej udowodnienie. Uprawdopodobnienie jest środkiem zastępczym dowodu wskazującym na wiarygodność (prawdopodobieństwo) twierdzenia o danym fakcie. Nie wymaga się zatem pełnego udowodnienia utrudnienia uczciwej konkurencji, a za wystarczające należy uznać wykazanie realnego prawdopodobieństwa takiego utrudnienia. Z kolei zamawiający może skutecznie zakwestionować zarzut naruszenia art. 99 ust. 4 p.z.p., jeśli wykaże, że opis przedmiotu zamówienia ma źródło w jego uzasadnionych potrzebach.”

W wyroku z dnia 11 lipca 2023 r. KIO 1801/23, Izba wskazała natomiast, że: „Zgodnie z art. 99 ust. 4 p.z.p. zakazana jest już sama możliwość utrudnienia uczciwej konkurencji, a nie tylko jej rzeczywiste utrudnienie.”

W okolicznościach niniejszego postępowania opis przedmiotu zamówienia nie spełnia standardów określonych w art. 99 ust. 1 i 4 ustawy uPzp.

Zamawiający, konstruując opis przedmiotu zamówienia, przyjął bowiem model rozliczenia dostaw w jednostkach objętościowych (m³), przy jednoczesnym określeniu jedynie minimalnej wartości gęstości nasypowej materiału. W konsekwencji w dokumentacji postępowania nie określono w sposób jednoznaczny rzeczywistej ilości materiału, jaki ma zostać dostarczony Zamawiającemu, lecz jedynie jego objętość, która w przypadku materiałów sypkich pozostaje parametrem zmiennym i zależnym od szeregu czynników fizycznych oraz technologicznych. Tak skonstruowany opis przedmiotu zamówienia nie pozwala na jednoznaczne ustalenie zakresu świadczenia wykonawcy w ujęciu rzeczywistym, tj. w odniesieniu do faktycznej ilości materiału przekazywanego Zamawiającemu.

W rezultacie wykonawcy zmuszeni są do samodzielnego przyjmowania określonych założeń technicznych dotyczących gęstości nasypowej materiału w celu przeliczenia ceny jednostkowej. Założenia te mogą się istotnie różnić pomiędzy poszczególnymi wykonawcami, gdyż dokumentacja postępowania nie wskazuje jednego, obiektywnego parametru pozwalającego na dokonanie jednolitej kalkulacji ofert. Prowadzi to do sytuacji, w której oferty składane w postępowaniu nie są oparte na tych samych podstawach kalkulacyjnych, a tym samym nie odnoszą się do w pełni porównywalnego zakresu świadczenia.

Opis przedmiotu zamówienia powinien natomiast umożliwiać wykonawcom sporządzenie ofert w oparciu o jednakowe, jednoznaczne i weryfikowalne założenia dotyczące zakresu zamówienia. W niniejszym postępowaniu warunek ten nie został spełniony, gdyż przyjęty

sposób określenia jednostki rozliczeniowej w praktyce przenosi na wykonawców ciężar interpretacji rzeczywistej ilości materiału stanowiącego przedmiot dostawy.

Jednocześnie należy podkreślić, że przyjęta konstrukcja opisu przedmiotu zamówienia nie znajduje uzasadnienia w obiektywnych potrzebach Zamawiającego, na co wskazywano już powyżej. Zamawiający nie wskazał bowiem żadnych okoliczności, które uzasadniałyby odejście od powszechnie stosowanego w obrocie gospodarczym sposobu określania ilości materiałów sypkich w jednostkach masy. W konsekwencji zastosowane rozwiązanie nie tylko wprowadza element niejednoznaczności w zakresie sposobu kalkulacji ofert, lecz również stwarza możliwość powstania różnic w sposobie wyceny zamówienia przez poszczególnych wykonawców, niezwiązanych z rzeczywistymi różnicami w oferowanym świadczeniu.

W ocenie Odwołującego skoro Zamawiający posługuje się w dokumentacji jednostką objętości (m^3) jako podstawą określenia zakresu świadczenia, to parametr gęstości nasypowej powinien zostać określony w sposób jednoznaczny. Pozostawienie tego parametru jedynie w formie ogólnego wymogu z minimalnymi wymaganiami, bez jego jednoznacznego doprecyzowania w kontekście przyjętej jednostki objętościowej, powoduje powstanie niejednoznaczności w opisie przedmiotu zamówienia. W konsekwencji taki sposób sformułowania wymagań prowadzi do sytuacji, w której wykonawcy mogą oferować materiały o istotnie odmiennych właściwościach fizycznych, pozostając jednocześnie w formalnej zgodności z dokumentacją postępowania. Brak określenia gęstości wzorcowej sprawia, że cena za m^3 jest parametrem pozornym. Wykonawcy posiadający dostęp do „cięższych” złóż są z góry wyeliminowani ekonomicznie, mimo że ich towar może być wyższej jakości pod względem parametrów podszadzkowych.

Tym samym przyjęty opis przedmiotu zamówienia stwarza realne ryzyko zakłócenia uczciwej konkurencji w rozumieniu art. 99 ust. 4 uPzp. Wykonawcy dysponujący materiałem o określonych parametrach fizycznych mogą bowiem znajdować się w odmiennym położeniu konkurencyjnym wyłącznie z uwagi na sposób przyjęcia przez Zamawiającego jednostki rozliczeniowej, a nie ze względu na faktyczne możliwości realizacji zamówienia.

Na marginesie należy również zwrócić uwagę na wewnętrzną niespójność opisu przedmiotu zamówienia, która pozostaje w sprzeczności z art. 99 ust. 1 i 4 uPzp. Zamawiający określa bowiem parametry techniczne materiału przy użyciu jednostki masy (gęstość nasypowa wyrażona w kg/dm^3 lub t/m^3), a jednocześnie przyjmuje jednostkę objętościową (m^3) jako podstawę rozliczeń finansowych. Taka konstrukcja powoduje brak jednoznaczności co do rzeczywistego zakresu świadczenia oraz sposobu jego weryfikacji, gdyż parametry

odnoszące się do masy nie przekładają się automatycznie na objętość bez uprzedniego, precyzyjnego określenia gęstości nasypowej materiału w warunkach właściwych dla realizacji zamówienia. W konsekwencji wykonawcy nie dysponują jednoznaczną informacją pozwalającą na porównywalne skalkulowanie ofert, a sam opis przedmiotu zamówienia traci cechę spójności i precyzyjności wymaganej przez art. 99 uPzp.

8. Naruszenie zasady tzw. „best value for money”

Zasadą w systemie zamówień publicznych jest konieczność zapewnienia przez jednostkę zamawiającą, aby prowadzone przez nią postępowania każdorazowo prowadziły do osiągnięcia możliwie najlepszej jakości kontraktowanych zamówień, uzasadnionej ich charakterem, w ramach środków, które zamawiający może przeznaczyć na ich realizację, przy równoczesnym zagwarantowaniu uzyskania najlepszych efektów zamówienia, w tym efektów społecznych, środowiskowych oraz gospodarczych, o ile którykolwiek z tych efektów jest możliwy do uzyskania w danym zamówieniu w stosunku do poniesionych nakładów.

Wprowadzenie przez Zamawiającego mechanizmu rozliczania dostaw wyłącznie w oparciu o jednostkę objętości (m^3), bez zapewnienia narzędzi pozwalających na rzeczywistą kontrolę ilości dostarczonego materiału oraz bez jednoznacznego powiązania tej jednostki z parametrami masowymi materiału, pozostaje w sprzeczności z zasadą uzyskiwania najlepszej relacji jakości do ceny („best value for money”). Przyjęta konstrukcja rozliczeń generuje bowiem istotne ryzyko ekonomiczne po stronie Zamawiającego, polegające na możliwości zapłaty wynagrodzenia nieadekwatnego do faktycznie dostarczonej ilości materiału. W warunkach rynkowych dotyczących obrotu kruszywami naturalnymi i materiałami sypkimi, na co wskazywano już powyżej, rzeczywista objętość materiału w skrzyni transportowej może ulegać znacznym wahaniom w zależności m.in. od stopnia wilgotności, sposobu załadunku, zagęszczenia w trakcie transportu czy sposobu zasypywania skrzyni ładunkowej. Brak obiektywnego mechanizmu weryfikacji rzeczywistej masy dostarczonego materiału powoduje zatem, że Zamawiający nie dysponuje instrumentami pozwalającymi na zapewnienie, iż środki publiczne zostaną wydatkowane w sposób odpowiadający rzeczywistej wartości otrzymanego świadczenia. W konsekwencji przyjęte rozwiązanie nie gwarantuje osiągnięcia optymalnej relacji pomiędzy jakością a ceną zamówienia oraz pozostaje sprzeczne z podstawowym celem systemu zamówień publicznych, jakim jest racjonalne i efektywne gospodarowanie środkami publicznymi.

Dla zobrazowania tego mechanizmu Odwołujący ponownie posłuży się matematycznym przykładem. Realizacja umowy w zakresie dostawy 15 000 m³ piasku podsadzkowego dla Ruchu Murcki-Staszic:

Wykonawca A oferuje piasek o gęstości 1,3 kg/dm³ - dostarcza 19 500 ton.

Wykonawca B oferuje piasek o gęstości 1,6 kg/dm³ - dostarcza 24 000 tony.

Przy rozliczeniu za m³, Wykonawca B musi dostarczyć aż o 4 500 ton materiału więcej za tę samą cenę ofertową. To oznacza, że za tę samą cenę ofertową Zamawiający, wybierając w postępowaniu ofertę Wykonawcy A, dostanie towar o mniejszej masie rzeczywistej.

Przy obecnej konstrukcji SWZ, Wykonawca B, oferujący pełnowartościowy surowiec o naturalnej gęstości, jest zmuszony wkalkulować w cenę 1 m³ koszt wydobycia i transportu aż o 4 500 ton materiału więcej niż Wykonawca A. W efekcie, przy identycznej cenie jednostkowej za tonę u obu dostawców, oferta Wykonawcy B będzie w rankingu o ok. 20% droższa tylko ze względu na przyjętą przez Zamawiającego jednostkę miary. Wybierając ofertę opartą na gęstości 1,3 t/m³, Zamawiający de facto nabywa znacznie mniejszą ilość towaru.

9. Naruszenie zasady wyboru oferty najkorzystniejszej

Zamawiający, konstruując opis przedmiotu zamówienia i kryteria oceny ofert w sposób dopuszczający skrajnie różne parametry jakościowe (masę gęstościową) przy zachowaniu jednostki rozliczeniowej w metrach sześciennych, uniemożliwia realizację ustawowego obowiązku wyboru oferty najkorzystniejszej.

Zgodnie z wyrokiem Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 8 grudnia 2021 r., KIO 3463/21: *„Najkorzystniejsza oferta - a celem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego jest właśnie wyłonienie oferty najkorzystniejszej - to oferta przedstawiająca najkorzystniejszy stosunek jakości do ceny. I chodzi tu nie tylko o kryteria oceny ofert, ale także parametry jakościowe wymagane przez zamawiającego "bezwzględnie" jako tzw. parametry graniczne zamawianego przedmiotu.”*

Przyjęcie metra sześciennego jako jednostki rozliczeniowej powoduje, że oferty stają się nieporównywalne pod względem „stosunku jakości do ceny”. „Jakością” w przypadku piasku podsadzkowego jest jego realna masa (substancja mineralna), a nie objętość, która ulega zmianie. Oferta zawierająca piasek o gęstości 1,6 t/m³ jest obiektywnie „lepsza jakościowo” (dostarcza więcej surowca w tej samej objętości) niż oferta oparta na gęstości 1,3 t/m³.

Celem Prawa zamówień publicznych nie jest uzyskanie najniższej ceny za „jednostkę miary na papierze”, lecz uzyskanie najkorzystniejszego świadczenia za wydatkowane środki publiczne. Wybór oferty z ceną skalkulowaną dla piasku o gęstości 1,3 t/m³ będzie wyborem oferty jedynie pozornie najtańszej, co stoi w sprzeczności z obowiązkiem wynikającym z art. 239 ust. 1 uPzp.

Wprowadzenie jednostki rozliczeniowej w tonach (t) jest jedynym sposobem na zapewnienie, że wszyscy Wykonawcy będą wyceniać ten sam parametr fizyczny (masę), co przywróci kryterium ceny jego ustawową funkcję: rzetelnego narzędzia do wyłonienia oferty rzeczywiście najkorzystniejszej.

Odwołujący wnosi wobec tego jak w *petitum*.

VIII. WARTOŚĆ PRZEDMIOTU ODWOŁANIA I WPIS

Wartość przedmiotu zamówienia przekracza progi unijne (tj. równowartość kwoty, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 uPzp). Wpis od niniejszego odwołania wynosi 15.000,00 zł i zostanie uiszczony na rachunek bankowy Urzędu Zamówień Publicznych zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania.

IX. DOWODY

W toku postępowania odwoławczego Odwołujący składa następujące dowody:

- Norma PN-93/G-11010 – dowód z dokumentu, na okoliczność zakresu i właściwego rozumienia wymagań normowych;
- artykuł naukowy pn.: „Materiały podsadzkowe do zabiegów hydraulicznego szczelinowania złóż niekonwencjonalnych” M. Masłowski, NAFTA-GAZ, ROK LXX, Nr 2 / 2014 – na wykazanie wartości gęstości nasypowej piasku;
- rozprawa doktorska „Analiza możliwości wykorzystania odpadów z termicznego przekształcania komunalnych odpadów ściekowych” J. Pietrzyk - na wykazanie wartości gęstości nasypowej piasku;
- dowody dostawy z dnia 25.02. x 4 – na wykazanie stosowanej powszechnie w obrocie jednostki miary piasku;
- dowody dostawy z dnia 19 i 20.02 x 5 – na wykazanie stosowanej powszechnie w obrocie jednostki miary piasku.

X. INFORMACJA O PRZEKAZANIU KOPII ODWOŁANIA
ZAMAWIAJĄCEMU

Zgodnie z art. 514 ust. 2 uPzp Odwołujący przekazał kopię niniejszego odwołania Zamawiającemu przed jego złożeniem do Krajowej Izby Odwoławczej. Dowód nadania kopii odwołania stanowi załącznik do niniejszego pisma.

Załączniki:

- Informacja odpowiadająca odpisowi z rejestru przedsiębiorców Odwołującego
- Dowód uiszczenia wpisu od odwołania;
- Dowód przekazania kopii odwołania Zamawiającemu;
- Norma PN-93/G-11010;
- artykuł naukowy pn.: „Materiały podsadzkowe do zabiegów hydraulicznego szczelinowania złóż niekonwencjonalnych” M. Masłowski, NAFTA-GAZ, ROK LXX, Nr 2 / 2014;
- rozprawa doktorska „Analiza możliwości wykorzystania odpadów z termicznego przekształcania komunalnych odpadów ściekowych” J. Pietrzyk;
- dowody dostawy z dnia 25.02. x 4;
- dowody dostawy z dnia 19 i 20.02 x 5.

Michał	Elektronicznie	Paweł Piotr	2026.03.09
Jerzy Batko	podpisany przez	Pucek; DB	08:58:20
	Michał Jerzy Batko	CARGO	+01'00'
	Data: 2026.03.09	POLSKA S.A.	
	09:33:54 +01'00'		